

Botond

A magyarok csak nem tudtak nyugodni, harci kedvük nem lohadott a németországi nagy veszedelem után sem. Amint erőre kaptak, meg sem is állottak a görög császár városáig. Megijedt a görög császár a magyar sereg láttára, elzáratta a városnak mind a hét kapuját, hogy a magyarok be ne mehessenek. Azt üzenté, hogy ne ontsák egymás véré, kár volna a görögért is, a magyarért is, inkább álljon ki a görögök részéről is egy vitéz, a magyarok részéről is egy vitéz bajvívásra. Ha a görög győz, a magyarok szépen menjenek vissza a hazájukba, ha a magyar vitéz győz, nagy adót fizet a magyaroknak.

- Jól van - mondotta a magyarok vezére -, hát csak jöjjön az a vitéz. Elmennek a követek, s hát egy óra sem telt belé, jó ki a vár kapuján egy rengeteg nagy óriás, s két karját összefonva, megáll a magyarok előtt, s mondja nagy büszkén:

- Hadd lám, ki mer kiállni velem! De egyszerre kettő jöjjön, eggyel nem is kezdek. Összenéztek a magyarok, szikrázott a szemük a haragtól, s egyszerre száz is kiáltotta: én is kiállok! Én is!

A legmerészebb volt azonban köztük Botond, egy köpcös, tagbaszakadt ember, ez egy szempillantásra kivált a seregből, elejbe állott a görög vitéznek. Mondta neki:

- Hallj ide, görög óriás, Botond az én nevem. A legkisebb vitéz a magyarok közt. Állíts csak te magad mellé még két görögöt!

S amikor ezt mondotta, megforgatta a buzogányát, s úgy vágta a vár vaskapujához, hogy egyszeriben kettéreccsent. Akkora lyukat ütött a kapun, hogy egy növendék gyermek ki-be sétálhatott rajta.

- No, no - ingerkedett az óriás -, kár volt eldobnod azt a buzogányt!

- Nem kell nekem sem buzogány, sem kard - mondotta Botond, s üres kézzel ment a görögnek.

Egyszer jobbra lódította, aztán balra; akkor felkapta, megkeringette a levegőben, s úgy a földhöz teremtette, hogy ha hét lelke lett volna, az is kiszalad belőle.

De bezzeg szégyellte ezt a csúfságot a görög császár. Ott ült a vár fokán egész háza népével, s udvarával, s szentül hitték, hogy az óriás legyőzi akármelyik magyart. S lám, a legkisebbet sem tudta legyőzni. Szégyenszemre visszatakarodtak a palotába, s a császár akkora adót vállalt, amekkorát csak kívántak, csak hogy hagyják békességben a magyarok.

Válaszolj a kérdésekre, oldd meg a feladatokat!

❖ Mi a szöveg műfaja?

❖ Tegyél pipát a szereplők mellé!

- a) magyarok
- b) török császár
- c) görög vitéz
- d) Botond

❖ Melyik kifejezéseket használja a szöveg az alábbiak helyett? Kösd össze a párokat!

- 1) lankad, csillapodik
- 2) pénzt ad
- 3) alacsony, erős ember
- 4) megforgatta
- 5) csúfságot

- adót fizet
- lohadott
- megkeringette
- köpcös, tagbaszakadt
- szégyent

❖ Egészítsd ki a hiányos szöveget!

De bezzeg szégyellte ezt a a görög császár. Ott ült a vár fokán egész háza népével, s udvarával, s....., hogy az óriás legyőzi akármelyik magyart. S lám, a sem tudta legyőzni. Szégyenszemre a palotába, s a császár akkora adót vállalt, amekkorát csak kívántak, csakhogy hagyják a magyarok.

❖ Írd ki az igéket az első bekezdésből!